

**Нестеренко І. Б., викладач кафедри іноземних мов
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини**

ЗМІСТ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ПОЛЬЩІ ЗА УМОВ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Нині питання професійної підготовки вчителів є актуальними на міжнародному рівні. Серед відомих європейських документів та доповідей, у яких значна увагу приділяється проблемі професійної підготовки вчителя іноземної мови, варто виділити такі, як: Концепція Європейського співтовариства та Концепція Ради Європи (1988 р.), Резолюції розбудови єдиного європейського освітнього простору, розроблені Парламентською Асамблеєю Ради Європи (1989 р.), рекомендації ЮНЕСКО та МОП (Міжнародна організація праці) «Становище і статус учителів» (1996 р.), рекомендації Ради Європи «Вивчення та викладання сучасних мов у Європі» (1998 р.), міжнародна наукова доповідь «Учителі і навчання у світі, що змінюється» (1998 р.), «Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання» (2001 р.), доповідь Європейської комісії «Підготовка вчителів іноземних мов: пріоритети Європи» (2003), Рекомендації Національної ради вчителів англійської мови (2006 р.).

Найбільш перспективним процесом у світовій вищій освіті є Болонський процес, започаткований у травні 1998 р., офіційне засвідчення якого відбулося у Болоньї 1999 р. У контексті реалізації ідей Болонського процесу та Рекомендацій Ради Європи підготовка фахівців нової генерації вимагає від сучасного учителя іноземної мови здатності до активного життя та ефективного виконання своїх професійних функцій. Тому, у контексті Болонського процесу, інтеграція Польщі до єдиного європейського освітнього простору передбачає забезпечення якості підготовки фахівців, конкурентоспроможних на національному, європейському та світовому ринках праці.

Оновлення підготовки вчителів іноземної мови у Польщі пов'язане з переходом із класно-орієнтованої роботи до більш комунікаційно-орієнтованої

та культурно-орієнтованої діяльності вчителя, що позитивно впливає на результати навчальних досягнень учнів з іноземної мови. Це означає, що у вчителів іноземних мов більш відповідально та усвідомлено, ніж раніше, формуються міжкультурні навички навчання іноземної мови, особливим засобом яких виступає комунікація у різних європейських спільнотах [3].

Сьогодні майже в усіх країнах світу науковці досліджують особливості підготовки вчителя згідно з європейськими стандартами. Вітчизняна дослідниця Л. Пуховська зазначає, що «професійна підготовка вчителів як самостійний феномен зі своїми специфічними характеристиками і особливостями базується на певній системі цінностей. Учитель є носієм і виразником тих цінностей, що лежать в основі суспільного життя, якому відводилася роль своєрідного інструменту передачі суспільних цінностей, посередника між суспільством і дитиною» [1, с. 8].

Будучи країною з децентралізованою системою освіти, Польща активно упроваджує навчальні реформи в педагогічній освіті, розробляючи сучасні стандарти якісної професійної підготовки вчителів у вищих навчальних закладах, що допомагає розширити міжнародні зв'язки, підготувати мобільних випускників та підвищити престиж вищої національної освіти. Зміна Закону «Про вищу освіту» в Польщі стала основою для переходу навчальних закладів на нові освітні стандарти, розроблені на основі Національної рамки кваліфікацій задля досягнення нової, сучасної якості освіти, створення умов для забезпечення розвитку базових якостей особистості – ключових компетентностей. У результаті таких змін, 17 січня 2012 року в Польщі з'явилися модернізовані стандарти, котрі істотно змінили зміст вищої педагогічної освіти, зважаючи на те, що вони базуються на результатах навчання [2].

Згідно з новими стандартами, зміст професійної підготовки майбутнього вчителя іноземної мови розглядається у контексті опрацювання трьох основних модулів: перший, в рамках якого опрацювуються предмети напряму підготовки (спеціальності); другий – пов'язаний з психолого-педагогічною підготовкою;

третій – пов'язаний з дидактикою (загальною або предметною).

Крім трьох основних існують також два додаткових (факультативних) модулі, у рамках яких студент може обирати додаткову підготовку до вивчення другого предмета – це четвертий модуль і п'ятий модуль, під час якого здійснюється підготовка у сфері спеціальної педагогіки.

Отже, підсумовуючи, зазначимо, що, тримаючи курс на європейську інтеграцію, а також будучи країною-учасницею Болонського процесу, Польща модернізувала зміст підготовки вчителів іноземної мови чим виконала обов'язки, поставлені перед нею. Прийняття нового Закону «Про вищу освіту» стало початком створення та запровадження абсолютно нового стандарту для педагогічної освіти, як нормативного документа, спрямованого на стандартизацію змісту професійної підготовки вчителів у Польщі.

Список використаної літератури

1. Пуховська Л. П. Професійна підготовка вчителів у Західній Європі : спільність і розбіжності : монографія / Л. П. Пуховська. – К. : Вища школа, 1997. – 179 с.
2. Mielnik S. Szumilas o standardach w kształceniu nauczycieli [Electronic resource] / S. Mielnik. – URL : <http://www.rp.pl/artukul/15,925492-Szumilas--bardziej-praktyczne-ksztalcenie-nauczycieli.html>.
3. Jose M. V. European Policies in TEFL Teacher Education [Електронний ресурс] / M. V. Jose. – Режим доступу : <http://www.benthamsience.com/open/toalj/articles/V001/1TOALJ.pdf>.